

UPOTREBLJAVAJ SVOJU PAMET

Ovo je priča o slijepcu i fenjeru. Dok bi izlazio noću iz svoje kuće, i išao do velikog trga na kome se nalazi bunar, gdje bi se skupljali ljudi i donosili vodu, on bi u jednoj ruci nosio ćup a u drugoj fenjer.

I tako je jednom stigao do tog bunara noseći fenjer koji svijetli, i kada je došao na red, napunio je svoj ćup vodom i krenuo kući.

Na putu kući susrete ga jedan čovjek, pa se začudi što će slijepcu fenjer!!!

Glasno je razmišljao: "Šta će slijepcu fenjer, kakvu korist ima od toga?"

Čuo ga slijepac kako šapuće. Kad mu se čovjek približi, glasno ga upita: "Šta će ti fenjer?"

Nasmiješi se slijepac i reče: "Kad bi imalo razmislio, ne bi me to ni pitao! Zar ne vidiš da je noć, i mrak je svuda oko nas?"

Čovjek klimnu glavom i reče: "Tačno, ali kakvu korist imaš od fenjera kada si slijep?"

Slijepac reče:

"Hej čovječe s očima, nosim fenjer da me ti vidiš! Kad ga ne bih nosio, neko od prolaznika mogao bi se sudariti sa mnom jer ne vidi dobro u mraku."

"Kad nosim svjetleći fenjer, osvjetljavam sve oko sebe pa ne može doći do sudara, te tako sačuvam svoj vrč da se ne razbije. Zar nije tako, brate?"

Čovjek je pognuo glavu od neugodnosti: "Hvala ti na savjetu, starče, i na tvojoj mudrosti! Nemoj me osuđivati! Ja sam u biti neznalica i slijepac, unatoč vidu, a ne ti. Ti si razborit i pametan, iako nevidiš! Primi moju ispriku! Da sam dobro i ispravno razmišljao ne bi ni postavljao takvo pitanje!"

Kako bi bilo dobro kada bi čovjek iskoristio sve blagodati što nam ih je Allah darovao, kako se ne bi pokajao i osramotio, kako ne bi ispao neznalica!